

PROBLÉMY JINÉ NEŽ ALKOHOL

Toto je literatura schválená
Konferencí všeobecných služeb AA

recovery

ANONYMNÍ ALKOHOLICI © je společenství mužů a žen, kteří spolu vzájemně sdílejí své zkušenosti, sílu a naději, že mohou vyřešit svůj společný problém a pomoci ostatním k uzdravení z alkoholismu.

- Jediným požadavkem členství v AA je touha přestat pít. Členové AA neplatí žádné příspěvky nebo poplatky za členství. Jsme soběstační díky vlastním dobrovolným příspěvkům.
- AA nejsou spřízněni s žádnou sektou, církví, politickou organizací ani s žádnou jinou institucí, nepřejí si zaplést se do jakékoliv rozepře, nepodporují žádné programy ani žádným jiným programům neodporují.
- Naším hlavním cílem je zůstat střízliví a napomáhat ostatním alkoholikům k dosahování střízlivosti.

Copyright © AA Grapevine, Inc.;
Vytlačeno s povolením.

Copyright © A.A. Grapevine, Inc., February 1958
Reprinted with permission
by A.A. World Services, Inc.

Available from:
A.A. General Service Office
Box 459, Grand Central Station
New York, NY 10163

www.aa.org

Poštovní adresa:
Ambrožova 729
500 02 Hradec Králové

www.anonymnialkoholici.cz

Napsal Bill W.

(spoluzakladatel Anonymních alkoholiků)

Asi neexistuje horší utrpení, než je drogová závislost, zejména závislost na morfinu, heroinu a na dalších podobných narkotikách. Takové drogy matou mysl a tělo trpícího sužují hrozně abstinenční příznaky. Ve srovnání s narkomany a jejich utrpením jsme na tom my alkoholici ještě dobře. Téměř stejně nebezpečné může být i nadměrné užívání barbiturátů. V AA máme členy, kteří se dokázali obdivuhodně uzdravit z obou závislostí - jak ze závislosti na alkoholu, tak ze závislosti na droze. Je mezi námi také mnoho dalších, kteří byli – nebo stále ještě jsou – oběťmi „pilulek na spaní“, a dokonce nových druhů sedativ.

Z toho vyplývá, že problém závislosti na lécích se v různých formách blízce dotýká nás všech. Vzbuzuje náš nejhlubší zájem a soucit. Všude kolem sebe vidíme zástupy mužů a žen, kteří se neustále pokouší řešit své problémy nebo před nimi utíkat právě s pomocí těchto prostředků. Mnoho Anonymních alkoholiků, zejména těch, kteří trpěli těmito specifickými závislostmi, se nyní ptá: „Co můžeme dělat s drogami – uvnitř našeho společenství a mimo něj?“

Protože už odstartovalo několik projektů na pomoc lidem závislým na drogách a návykových lécích – projektů, které používají program Dvanácti kroků AA a ve kterých jsou členové AA aktivně zapojeni. Vystává celá řada otázek, jak uvést tato úsilí, která se setkávají s nemalým úspěchem, do správných souvislostí se skupinami AA a společenstvím AA jako celkem.

Zde je konkrétní seznam otázek: (1) Může se člověk, který není závislý na alkoholu a je závislý na drogách nebo lécích, stát členem AA? (2) Můžeme takovou osobu přivést jako hosta na otevřený mítink AA, aby se jí dostalo pomoci a inspirace? (3) Může se závislý na drogách nebo lécích, který má zároveň ryzí alkoholickou minulost, stát členem AA? (4) Mohou členové AA, kteří trpěli oběma závislostmi, alkoholismem i zneužíváním drog, vytvářet zvláštní skupiny za

účelem pomoci dalším členům AA, kteří mají problémy s drogami? (5) Může se taková speciální skupina nazývat skupinou AA? (6) Mohou takové skupiny zahrnovat rovněž narkomany *bez závislosti na alkoholu*? (7) Pokud ano, měli by být lidé *bez závislosti na alkoholu*, ale závislí na lécích a drogách vedeni k víře, že se stali členy AA? (8) Je chybou, když se členové AA, kteří měli dvojitou závislost, připojí ke skupinám mimo společenství AA, například k Anonymním narkomanům?

Zatímco na některé z těchto otázek je odpověď prakticky jasná, na jiné nikoli. Ale domnívám se, že každá z nich může být pohotově zodpovězena ke všeobecné spokojenosti, pokud se pozorně podíváme na tradice AA, které se tohoto problému týkají, a také na naše dlouhodobé zkušenosti se speciálními skupinami, ve kterých jsou dnes členové AA aktivní – a to jak uvnitř, tak mimo naše společenství.

Jsou však určité věci, které nemůže společenství AA udělat pro nikoho, bez ohledu na naše touhy nebo sympatie.

Naší základní povinností, jako společenství, je zajistit vlastní přežití. Proto se musíme vyhnout odvádění pozornosti od našeho hlavního účelu a aktivitám zaměřeným na jiné problémy. Skupina AA, jako taková, nemůže vzít na svá bedra *všechny* osobní problémy svých členů, ani problémy celého světa.

Střízlivost – osvobození od alkoholu – získaná pomocí poznání a uplatňování Dvanácti kroků, je jediným účelem skupin AA. Skupiny opakovaně zkoušely další aktivity, a vždy nakonec selhaly. To nás také naučilo, že *neexistuje žádný možný způsob jak udělat z lidí, kteří nejsou alkoholiky, členy AA*. Musíme omezit naše členství na alkoholiky a skupiny AA se musí soustředit na svůj jediný účel. Když se nebudeme držet těchto principů, téměř jistě selžeme. A pokud selžeme, nemůžeme pomoci nikomu.

Pro objasnění se pojdme podívat na některé typické zkušenosti. Před lety jsme doufali, že se členy AA mohou stát i členové našich rodin a někteří naši přátelé, kteří nejsou alkoholiky a kteří nám byli velmi nápomocni. I oni měli své problémy a my jsme je chtěli mít mezi námi. Zjistili jsme, že to bohužel není možné. Nedokázali hovořit tak upřímně jako běžní členové

AA, ani se, až na několik výjimek, nedokázali ztotožnit s nově příchozími. Proto nemohli pokračovat v šíření poselství pomocí Dvanáctého kroku.

Museli jsme jim odepřít členství bez ohledu na to, jak blízcí nám tito lidé byli. Mohli jsme je pouze přivítat na našich otevřených setkáních.

Proto nevidím žádný způsob, jak by se mohli závislí lidé, kteří nejsou alkoholiky, stát členy AA. Zkušenosti jasně říkají, že nemůžeme připustit žádné výjimky, dokonce ani tehdy, když víme, že narkoman a alkoholik mají podobnou minulost. Pokud to budeme dál zkoušet, obávám se, že to bude velmi těžké, a to jak pro toxikomany, tak pro samotné členy AA. Musíme přijmout fakt, že se lidé, kteří nejsou alkoholiky, bez ohledu na jejich útrapy, nemohou změnit na členy AA.

Předpokládejme však, že nás oslovil toxikoman, který má opravdovou alkoholickou minulost. Byly časy, kdy bychom takového člověka odmítli. Mnoho původních členů AA mělo téměř komický názor, že právě oni jsou ryzími alkoholiky – opilci bez žádných jiných závažných problémů. Když se poprvé objevili alkoholici s drogovou minulostí, zvedla se vlna zbožného rozhořčení. „Co si pomyslí lidé?“ skandovali čistí alkoholici. Naštěstí toto bláznovství již dávno pominulo.

Jeden z nejlepších členů AA, kterého znám, byl v okamžiku, kdy se s námi spojil, sedm let závislý na droze. Ale ještě před tím to byl těžký alkoholik a jeho minulost to jasně dokazovala. Proto se mohl kvalifikovat jako člen AA, což samozřejmě udělal. Od té doby pomohl spoustě Anonymních alkoholiků, a také některým lidem mimo společenství AA, s jejich problémy týkajícími se léků a drog. Samozřejmě je toto výhradně jeho věc, v žádném případě to není záležitost skupiny AA, ke které patří. Ve své skupině je členem, protože je skutečným alkoholikem.

Toto byl souhrn toho, co společenství AA pro narkomany nebo pro kohokoli jiného *nemůže* udělat.

A nyní - co udělat *můžeme*? Velmi užitečné odpovědi na problémy jiné, než je osvobození se od alkoholu, můžeme vždy nalézt ve skupinách se zvláštním účelem, které fungují jak uvnitř AA, tak mimo něj.

Naše první speciálně zaměřená skupina byla vytvořena v roce 1938. V té době společenství AA potřebovalo světovou kancelář služeb a nějakou literaturu.

Společenství mělo služební problém, který nedokázala vyřešit skupina AA jako taková. Proto jsme vytvořili radu důvěrníků (Alkoholická nadace), aby se o tyto záležitosti starala. Někteří z důvěrníků byli alkoholici, jiní ne. Je zřejmé, že nešlo o skupinu AA. Spíše to byla skupina členů a nečlenů AA, kteří se věnovali speciálnímu úkolu.

Další příklad: V roce 1940 se členové AA v New Yorku cítili osamělí, a proto si založili klub. Klub měl několik ředitelů a členy z řad AA, kteří platili členské poplatky. Dlouhou dobu si členové klubu a ředitelé mysleli, že právě *oni* jsou skupinou AA. Ale zakrátko se zjistilo, že mnoho členů AA, kteří navštěvují setkání na Čtyřiaadvacáté ulici, činnost klubu ani klub jako takový vůbec nezajímá. Proto muselo být vedení klubu z praktických i sociálních důvodů zcela odděleno od vedení skupiny AA, která zde pořádala mítinky. Trvalo to dlouhé roky plné rozepří a ostrých hádek, než jsme prokázali, že nelze zajistit, aby se skupina AA zapojovala do klubové činnosti a zároveň se držela svého jediného účelu. Dnes jsou lidé ve vedení klubů a členové platící členské poplatky všude považováni za zvláštní skupiny, nikoli za skupiny AA.

Totéž se stalo s centry pro vystřízlivění alkoholiků a s domy Dvanáctého kroku, které řídili členové AA. Tyto aktivity nebyly nikdy považovány za skupiny AA, ale výlučně za službu zainteresovaných jedinců, kteří dělají užitečnou a často velmi cennou práci.

Před několika lety se řada členů AA chtěla zapojit do vzdělávacích aktivit s tematikou alkoholismu. Byl jsem jedním z nich. Spojili jsme se s některými lidmi, kteří nebyli alkoholiky a kteří měli podobný zájem. Lidé, kteří nebyli alkoholiky, stáli o členy AA, protože potřebovali naše zkušenosti, filozofii a hlavně náš celkový náhled. Vše bylo v pořádku, dokud někteří z nás veřejně neodhalili své členství v AA ve vzdělávací skupině. Veřejnost ihned získala dojem, že toto zvláštní odvětví vzdělávacích aktivit s tematikou alkoholismu a společenství AA je jedna a tatáž věc. Trvalo to roky, než se nám podařilo tento dojem změnit. Ale i nyní, když byla náprava provedena, spousta členů AA v této oblasti pracuje a jsme tomu rádi.

Tímto bylo dokázáno, že jako jedinci můžeme přinášet zkušenosti a myšlenky AA do *jakékoli vnější*

oblasti za předpokladu, že střežíme anonymitu a odmítáme použít jméno AA za účelem zisku nebo pro reklamu.

Jsem si jist, že tyto zkušenosti z minulosti mohou být základem pro řešení dnešních nejasností, které se týkají drogových problémů. Je to nový problém, ale zkušenosti a tradice AA, které ho mohou vyřešit, jsou letité a prověřené časem. Myslím, že to můžeme shrnout následovně:

Nemůžeme garantovat členství ve společenství AA lidem drogově závislým, kteří zároveň nejsou závislí na alkoholu. Mohou se však zúčastnit otevřených mítků stejně jako všichni ostatní, pokud jsou k tomu skupiny AA svolné.

Členům AA, kteří mají drogové problémy, bychom měli doporučit, aby se spojovali do skupin a vypořádali se s problémem sedativ a drog. Ale tyto skupiny by se neměly nazývat skupinami AA.

Nevidíme žádný důvod, proč by se členové AA, pokud chtějí, nemohli připojit ke skupině drogově závislých a řešit oba problémy, alkohol a drogy, najednou. Ale samozřejmě by taková víceúčelová skupina neměla trvat na tom, že se bude nazývat skupinou AA, ani by neměla užívat jméno AA ve svém názvu. Ani čistý narkoman by neměl být veden k mylné víře, že se díky členství v takové skupině stal i členem AA.

Zcela jistě existují všechny dobré důvody pro to, aby se zainteresovaní členové AA zapojili do vnějších skupin pracujících na drogových problémech, pokud budou respektovat tradice anonymity a nebudou podporovat jiné organizace.

Na závěr chci říci, že většina našich speciálních skupin dosáhla v průběhu historie AA úžasných věcí. To je skutečný důvod k víře, že členové AA, kteří pracují v ponurých oblastech narkotické závislosti, dosáhnou stejných úspěchů.

V AA má skupina jasná omezení, ale jednotlivec téměř žádná. Pokud pamatuje na dodržování tradic anonymity a na zdržení se podpory jiných organizací, potom může nést poselství AA do všech problémových oblastí tohoto velmi neklidného světa.

Deklarace jednoty

Toto dlužíme budoucím členům AA: Klást naše společné blaho na první místo a zachovat naše společenství jednotné. Protože na jednotě AA závisí naše životy, a životy těch co přijdou po nás.

Jsem zodpovědný...

Když kdokoliv kdekoliv napřáhne ruku s žádostí o pomoc, chci, aby tam ruka AA byla vždy k dispozici.
A za to jsem zodpovědný.